

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A fürdőidény kezdetén.

Nem tehetünk róla, május elején fürdő-ről beszélünk, s bár hirlapi cikkbe foglalt eme beszélgetésünk megszólás, vagy épen szemrehányás lenni nem akar, lehet mégis, hogy valaki abban a város közönsége ellen intézett támadást lát, — ezért kezdtük így, „nem tehetünk róla, fürdőről beszélünk”, mert idejét látjuk, hogy beszéljünk róla.

Városunk eredete oly messze benyúlik a régi világba, hogy megalapításához a történelemben szerzett bizonyos fokú jártasság, és mellé jól kifejlődött képzelőtehetség segítségével pillanthatunk vissza, — mégis, mintha századokon át elzárva lettünk volna a világtól, vagy a közmívelődés rajtunk mit se fogott volna, annyi felé, annyi elmaradottságot tapasztalunk, hogy igazán, elmaradottságunk felényisége is megszegyenithetne bennünket, különösen tudatában annak, hogy előhaladásunk egyik főtényezője, — a vagyon, a pénz, nálunk, mint községnél, nem igen hiányzott, legalább az ősök szerzeménye, — azért is legyen áldás emlékezetükön, — erre mutat.

Nem akarjuk kicsinyleni azt, a mink van, büszkék vagyunk rá, lehetünk is azok, mert magunk alapítottuk, szereztük, ingyen, kegyelemből, vagy tán azért, mert ez vagy amaz úgy is megilletett volna, nem kaptunk mi semmit s hogy mégis van, mi szeretetett Kecskemétünknek városias szint kölesönöz és pedig a magunk emberségéből, hát arra meg büszkék vagyunk. De büszkeségünk nem terjed odáig, hogy észre ne vegyük a sok hiányzót, a mi úgy kellene, mint a falat kenyér az éhezőknek. Ilyen pedig sok van, alkalmilag sorát ejtjük a többinek is, ma csak a fürdőházról szólunk.

A fürdésről általánosságban csak annyit említünk fel, hogy annak egészségügyi fontossága annyira nyilvánvaló, hogy ki az emberiség fejlődése körül érdemet akar magának szerezni, az a fürdőházakat az iskolákkal együtt emeltesse, — s nem hiszünk, hogy ellenmondás érjen e nagy szóért, — melynek kimondása után határozottan feltehetjük a kérdést, mi lehet oka annak, hogy Kecskemét városban nemcsak hogy diszes új fürdőházak nem épülnek, nemcsak hogy határunkbeli Tisza vizét alkalmas fürdővé nem sietünk alkalmazni, jókarba helyezvén az odavezető, különben is országútat, de még azon egyetlen fürdőházat is, mely a tisztálkodni szeretők számára, a Mária külváros szélén, — primitív állapotban ugyan, — de készen áll, annyira elhanyagoljuk és kertüljük, mintha nem is volna, vagy épen válogathatnánk a fürdőhelyekben?

Pedig nem válogathatunk. Ez az egyetlen fürdőhely, melynek hatásos székes vize nemcsak a tisztaságot idézi elő, de az egészségre is nagyon előnyös. Derék polgártársunk Pataki Vilmos úr által saját

házánál készített három fürdőszobát, és 8—10 személynek befogadására alkalmas gőzfürdővel összekapcsolott szűk udvarú helyiségét, valamint a József-gőzmalom helyiségén levő uszodát és pár személy befogadására alkalmas gőzfürdőt, ha el nem hallgatjuk is, sőt ha dicsérettel emlegetjük is, egy üdülésre szánt fürdőhely nélkülözhetlen kellékeivel nem birván, számba nem vehetjük, sok tekintetben pedig épen kifogásolhatjuk. És mégis 40 ezeret meghaladó lelket számláló városunkban, korunk igényeinek, a jó izlésnek megfelelő fürdőház építése sem egyeseknek, sem a közönségnek nem jut eszébe. Ez mindenesetre furcsa jelenség, mely érdemes rá, hogy körülötte kissé observáljunk.

Nincs szüksége lakostársainknak fürdőre, mint a tisztálkodás leghathatósabb előmozdítójára sem? vagy talán vagyonszámba osztálybeliünk lakásai úgy rendezvék, hogy abból a fürdőszoba kifeledve nincs, szegényebb sorsú lakosaink pedig fürdenek ott, hol erre alkalmas vizet találnak, a Széktóban, vagy a Csalánosban? Alig hiszünk. A mint mi ismerjük városunk lakóházait, azokból ugyan egészben véve hiányzik a fürdőszoba, a lakosság legnagyobb része pedig, mióta a bábaasszony meg a gondos anya fürdővizet nem készít számára, ő maga fürdésre, plane hogy azért még fizessen, nem is gondol. Szóval úgy látszik, hogy nálunk a fürdést élet-szükségnek azon néhány úri emberen és családon kívül, kik fürdőhelyeinket elvéve látogatják, a nagy közönség magára nézve nem tartja, mert ha annak tartaná, nem hiszünk, hogy ezen ne tudott volna már eddigelé segíteni, s nem ütötte volna rá ama kötekedő állításra, — mely szerént a Tiszapart mellőzésével őseink azért építették városunkat e homoktengerbe, hogy fürdeni ne kényszerüljenek, — az igazolás pecsétjét azzal, hogy fürdőháza már tudniillik olyan, minőt számba venni lehet, máig sincs.

Ez a „sincs” olyan igazságot fejez ki, melyet csak ama erősebb igazság a „van” dönt meg; igyekezzünk tehát azon, hogy mihamarább elmondhassuk, „Kecskeméten fürdőház is van.”

Máriaváros alatti fürdőházunk, dacára alkalmas jó szikes vizének, úgy látszik nincs alkalmas helyen arra, hogy közönségünket arra felé terelni lehetne. Hiába követ el az ügyes bérlő mindent, hiába tartja rendben s tisztán a helyiséget, hiába van gondoskodva gyors szolgálatra, hiába tartatik fenn olcsó kocsiközlekedés, közönségünk arra felé nem megy, ha csak szerét teheti, mellőzi a fürdőházat, hanem a vasút felé és a vasút mentén a műkert felé, szép idővel kivált, oly emberözön tódul, hogy ha annak csak $\frac{1}{100}$ -ad része ejtené is útba a fürdőházat, virágzó állapotba lehetne vele juttatni. Mi ezen körülményből azt következtetjük, hogy népünk a vasútmentén fentartana, sőt virágzó állapotba

helyezne egy csinos, a mostani kívánalmaknak megfelelően berendezett fürdőházat, melyet egy szépen beosztott kert árnyas fái vennének körül, mely üdülést épen úgy szerezne, mint szórakozást a látogató vendégeknél. Mi tehát fürdőházat építtetnénk, természetesen olyat, mely kényelem és izlés tekintetében minden várankozást kielégítsen egyrészt; másrészt pedig városunk díszévé szolgálna és a mi anyagi korszakunkban a legfőbb, hasznos is hajtana.

Az építést pedig, kimondjuk egyenesen, a műkert valamelyik alkalmas pontján eszközölnénk. Okunk rá a fentebb elmondottakon túl még az is, hogy a műkertet az eddigi mód szerént fentartani semmi haszon, vagy számba se vehető csekély haszon fejében rá is fizetni, okos ember tovább nem kívánja és a további hasznosítás iránti tanácskozások alkalmával lesz a műkert jövő sorsa fürdőházzal kombinálható. És itt kérünk mindenkit, kinek ez ügyben szava és szavazata van, ne csuszamolja az általunk elmondottak felett minden gondolkodás nélkül keresztül; a mai világban, hol a tőke nem kerestetik, olcsó pénzzel hasznos beruházást megtétni nemcsak ügyesség, de hazafiasság is; a mellett a vállalkozási szellem se halt ki még, hiszen látjuk, nem rég épült a vasúti sétányon ez úton, egy kevesebb hasznos hajtó épület, mely 10 év leteltével a város birtokába megy át s a város közügyei vezetőitől függ, hogy czélszerűen átalakítva, mert mostani állapotában ugyan kevésre alkalmas, jövedelmező közvagyonná váljék.

Igy lehetne az építendő fürdőházzal is bánni, hiszünk akadna rá vállalkozó — de így vagy amúgyhoz mi nem ragaszkodunk. Csak az eszmét akartuk felszínre hozni, hogy hozzá értőbbek gondolkozzanak rajta s hozzák életre. A helyhez, melyet említettünk, a vasútmentén fekvő műkerthez azért ragaszkodnánk, mert ez irányban kevés idő alatt igyekezet és egy kis jóakarattal az építendő fürdőházat virágzó állapotba lehetne juttatni. A csongrádi-út befásítása, feltöltése már fogantatba vétetett, egész sétány lesz az út odáig, melyet rövidíteni kocsiközlekedéssel, nyújtani pedig gyalogsétával lehetend. Kint a műkert árnyas fái, pázsittal szegett, kedélyesen futó utai, illatos virágai és szemet lelket gyönyörködtető példányszerűleg ápoltság és diszfáival, csemétéivel fogadja az érkezőt, ki ott pár órát a legkellemesebben fog eltölteni. De elérhető e hely a vasútmentén végig szállók között menve, igen kellemetesen ható sétálással is, úgy hogy már maga a kimenet alkalmasabbá teszi s a czélnak megfelelőbbé a műkertet fürdőhelyé, mint akár a mostani fürdőház, akár pedig a város valamely más pontja lenne.

Építsünk tehát fürdőházat, mert arra nekünk nagy szükségünk van. Tudósok mondják s a történelem is tanítja, hogy azon népfajok, melyeknek vallása paran-

esolta a fürdést és mosakodást, ép, erős egyénekből állottak s a legmostohább viszonyok mellett is szaporaságuk másnépekénél kedvezőbb volt, a mellett járványos kórok nem pusztítottak náluk, egyetlen betegséget ismertek csak, az öregséget, mely ellen orvosság nincs. Ha tehát a test fejlődésére, fentartására annyira fontos a fürdés, hogy a szellem fejlesztésével foglalkozó iskolával lehet párhuzamba tenni komolyan a fürdőházat, most midőn a város épen az elsőkerületi iskolaépület alapját téteti le, vegyük komolyan megfontolás alá az e cikkben elmondottakat, segítsük elő városunk fejlődését, építsünk fürdőházat.

— d —

Egészségügyi állapotunk.

Régi szokás nálunk, hogy a polgármesteri havi jelentést szép csendesen végig hallgatjuk s abból megtudjuk, hogy az elmúlt hónapban hányan születtek, hányan haltak el, és mennyi a népesedési szaporulat vagy fogyatkozás. Régi szokás nálunk az is, hogy az egészségügyi bizottság havonként értekezik, javaslatokat terjeszt a közgyűlés elé, s ha valami ragályos kór fenyegeti életünket, az egészségügyi bizottság ajánlatát elfogadjuk, annak végrehajtását, ha pénzbe nem kerül, el is rendeljük, de mégis legrégebbi szokás nálunk az, hogy mindezek után sem mint egyesek, sem mint testület semmit sem teszünk, s így ha mégis csak megvagyunk ahogy úgy, azt köszönhetjük vidékünk jó levegőjének és az Isten kegyelmének, pedig de rég ismerjük már azt a közmondást: „segíts magadon, akkor az Isten is fog segíteni.“

Ne méltóztassanak azonban azt hinni, mintha mi azt kívánánk, hogy az egészséges ember is pilulát reggelizzék, ebédelen és vacsoráljon csupa elővigyázatból, oh nem, erre csak akkor van szükség, ha az egészség már megromlott. Egészen más, sokkal olesóbb és egyszerűbb módja van a közegészség fentartásának és megvédésének, s ezt a módot e szó „Tisztaság“ tökéletesen kifejezi, hogy ennek magyarázat sem kell.

Ismét bocsánatot kérek, ne méltóztassanak félre érteni, én a tisztaság szóval nem akarom azt kifejezni, mintha nem szeretnék mozdani, mert habár naponta sok gyermeket kell a kúthoz küldeni, mivel mozdatlan és fésületlen jön az iskolába, azért e tekintetben panaszkodni nem akarok, én a lakás, levegő és ivóvíz tisztaságát szeretném, hogy az egyesek és testületek jobban a szívükön hordanak és ennek érdekében mindenki annyit tenne, a mennyi tőle kitellik, s hogy e tekintetben vajmi keveset, vagy épen semmit nem teszünk, azt meg már egész bátran merem állítani s bizonyítására a kételkedőt csak egy pár pátriárkális udvarba vezetem, a hol néha két-három évi baromtrágya van nagyjából összehányva, s erre csak egy jó nyári eső kell, hogy ezt kiszapulva, barna és illatozó levét végig vigye a város utcáin és megfertőztesse a 70-ik vagy 100-ik szomszéd levegőjét is. Még sajtáságosabbak azon még mindig igen nagy számmal található kis szárnyékok, melyek mögé az emberek vonulnak félre a táplálék maradványának kiszállásolása végett, természetes, hogy a zápor ezeket is magával ragadja az egész város hosszán, ez után következik a szemét és

piszok, a mit a háztulajdonosok már maguk sem tűrhetvén meg az udvaron, éjjel kidobják az utcára 4—5-ik szomszéd kapuja elé, ha azután ez a három alkotórész összevegyül, ad olyan illatot, melytől az ember ájuldozik, prüsszög és kolerát kap. Mások meg az udvarban hizlalnak 25—30 sertést; ezek hulladékait is szintén csak a zápor tisztítja, s ezzel el van érve a levegő tisztaságának netovábbja, s mindez miért történik? Csak azért 1-ór, mert restek vagyunk a baromtrágyát időről-időre kihordani, mielőtt azt az eső kiszapulná és minden hasznos részétől megfosztaná; 2-or, mert nem csinálunk pecze-gödört téglából, melyből a gypmester az emberi hulladékot a maga idején eltávolíthatná, vagy ha csinálunk is, akkorát csinálunk, mely egy év alatt már megtellik, s ekkor egy lépéssel tovább ásunk másikat, így azután néhány év elteltével emberi trágya-bányákon járunk az egész udvaron. Az eső- és hóvíz átáztatván a vékony földréteget, az alatta levő trágyát lassankint feloldja, és magával viszi a kútba, így azután megjavul az ivóvizünk, s iszunk finom emberi és barom trágya-levet, én pedig az orvosi tudományból úgy tudom, hogy az állati testből csak azon tápanyag maradványok üríttetnek ki, melyek a test fentartására már nem használhatók, de azt még nem hallottam sehol, hogy ugyan ezek vízben feloldva ismét használhatókká lehessenek. Így jutunk azután azon kétes ízű és szagú kútvizekhez, melyek mielőtt a poharat a szájunkhoz vinnénk, már hányásra ingerelik az ép érzékű embert. Ezek azon aprólékos okok nagyérdemű olvasó, melyek ivókútaink számát napról-napra fogyasztják és élvezhető üdvezünket undorító czezfrévé, tiszta levegőnkét kivált nyáron egy jó eső után büzkörré varázsolják.

Ezen okokat és körülményeket azonban nem éleződés kedvéért említem, hanem említem azért, hogy egyszersmind megmondhassam azt, mit az egészségügyi bizottság a tisztí főorvos indítványára teljesítendőnek vél mind a hatóság, mind az egyesek részéről, nevezetesen:

1) Mulhatlanul szükséges, hogy a lakosság figyelmeztessék arra, hogy az udvarokból a trágyát, mielőtt nagyon felhalmozódnék, kihordja, s ha valaki ezen rendelet ellen vét, érzékenyen megbírságotassék, a bírságotást pedig meg kell kezdeni, mindjárt a városi hatóságon, mert a városház udvara soha sincs pár száz kocsis trágya nélkül, melynek barna leve a falon keresztül törve folyton bűdösíti a Héjasház és városház közötti utcát.

2) Tiltassék meg szigorú büntetés terhe alatt az utcára bármilyen szemetet kidobni.

3) A köztetek, különösen nyáron, hetenkint kétszer separtessenek fel, s az összeseprett hulladékok hordassanak el azonnal.

4) A csatornák tisztíttassanak ki minden két hétben legalább egyszer.

Az itt említett intézkedés mind olyan, mely semminemű közöltséget külön igénybe nem vesz, mert a rendelkezés alatt álló közegek által végrehajtható és mégis végtelen jó hatással lesz a város levegőjének megfertőtlenítésére, ha pontosan végrehajtatik, mert a tisztaság a legjobb és legolcsóbb fertőtlenítő szer a világon.

5) Kényszeríttessék minden háztulajdonos, hogy udvarán téglával kirakott tágas pecze-gödört építtessen, melyből a meggyült ürítéket időről-időre el lehet távolíttatni.

A pecze-gödörök kiürítése céljából ajánlja az egészségügyi bizottság, hogy a hatóság vagy szeresse meg mulhatlanul a szivattyús pecze-gödör tisztítógépet, vagy szerződjék annak tulajdonosával

és magánvállalat útján gondoskodjék hatóságilag a pecze-gödörök rendes tisztításáról, mert így egyrészt az egyes polgárokra csekélyebb teher hárul, másrészt a talaj és ivóvíz megfertőztetése ez úton lesz legbiztosabban megakadályozva.

Vége nagyon óhajtható lenne, hogy a nyári lég üdítése és a levegőben hullámzó gázok elnyelésére a csatornákon át folyton friss forrásvíz ömöljön, ha bár csekély mennyiségben is, ez pedig nem olyan kivitethető dolog, mint a milyennek első pillanatra látszik, mert például, ha a főcsatorna felső végéhez a sétatérnél, vagy Kiss Pál-féle ház előtt egy jó bővízű szivattyús kútát alkalmazna a hatóság, ebből a házakhoz hordott vizek merítésénél annyi viz folyna el, hogy ha ehhez még naponta egy pár óráig egy mindenes a czélra húzna vizet, hogy a csatornán végig fusson, nemcsak a csatorna mentethetnék meg a megbűdösödéstől, hanem a légüditése és kellemetlen gázok elnyelése is nagy mértékben előmozdíttatnék.

Ezen cél elérésére még más körülményt is lehetne közreműködtetni, így például a Budai-utcán levő kútnál ellocolt és pocolyát csináló vizét is el lehetne földalatti csatornával vezetni a sétatér árkába, a Kaszap- és Kis-kút vizét a timárok árkába, a gőzmalom fölös vizét a Pataki fürdője előtti csatornába? stb. Ezek mind olyan dolgok, melyeknek fokonzéki életbeléptetése közegészségi ügyünket időről-időre javítaná, levegőnk és ivóvizeink tisztaságát biztosítaná a nélkül, hogy a közpénztárra valami nagyon súlyos terhet rónna.

Jelentés

Kecskemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának f. évi május hó 5-ikén tartott rendkívüli közgyűléséről.

Helyettes polgármester úr megnyitván a gyűlést, bemutatja belügyminiszter úr ó nagyméltóságának leiratát, melyben arról értesíti a hatóságot, hogy gróf Szapáry István úr ó méltósága Pest-megye főispánja lett kinevezve Kecskemét város főispánjává.

A leirat felolvasása után a közgyűlés egy öt tagú küldöttséget választott, mely ó méltóságát a közönség nevében üdvözölje, meghívja és megkérdje, hogy közöttünk megjelenvén, állását elfoglalni kegyeskedjék. Intermezzo azonban most sem hiányzott, pedig Cs. T. I. uram egy szót sem szolt, most ót dr. B. B. úr pótolta, ki M. J. úr hátamögé bújva fujta, hogy szavazzunk, szavazzunk már t. i. arra, hogy három vagy öt tagú legyen-e a küldöttség, ó háromot kívánt volna s midőn az érdemekben megöszült főjegyző ót az illemre figyelmeztette, azt felelte neki, hogy a jegyzőtől nem fog illemet tanulni, mi pedig ajánljuk az ilyen fiatal, hivatalra áhítózó óriásoknak, hogy ha illemet nem is, de legalább eszélyességet és ésszerű politikai viselkedést jó lesz attól az öreg jegyzőtől tanulniok, ha a czukrász-bolton kívül más helyen is akarnak rendes foglalkozást nyerni.

A közgyűlés második tárgyát a kerületi iskola építésére megtartott árlejtésről szóló jelentés képezte, az árlejtés minden pontját helyben hagyta és elfogadta a közgyűlés, csak a lakatos munkákra vonatkozót találta tulságos drágának, s mivel időközben még Adler úrtól is érkezett be egy írott ajánlat, melyben ó a kikiáltási árért ajánlkozik a munkát elvállalni; a lakatos munkákra új árlejtés megtartására utasított a gazdasági osztály.

Az üveges munkákra is érkezett be Fehér M.

TÁRCZA.

A gyónás.

Szemlesítve, bűnbánó szent képpel
Están bácsi gyónni paphoz lépdél,
— Sok bűn nyomja az én szegény lelkem,
Tisztelendő úr, oldjon fel engem!

— Mond hát fiam bűnidet, szól a pap;
— Feleségem megvertem a minap...
— Ejh bűneid sorold csak fel, mondom
Erényidre nekem semmi gondom!

Camedrio.

A népdalok és Petőfi Sándor.

Főlvasta Hornyik József főreáliskolai tanár 1880. febr. 21-én.
(Folytatás.)

Nyelvünk sajtáságainak értékesíthetőségét meglepően igazolja Petőfi e négy soros dalocskája:

„Nem tesz föl a lány magában egyebet,
Csak hogy téged, csalfa legény, elfeled;
Addig feled, addig feled, csak feled,
Míg a szíve bánatában megreped.“

Ebből láthatjuk 1-ór azt: hogy nyelvünk igen alkalmas a rövid, értelmes s sokat mondó kifejezés-

sekre; 2-or pedig azt: hogy a helyén alkalmazott ismétlés az olvasó lelkében a rokon eszmék egész tömegét képes fölkelteni. — Állításom elsejét igazolja maga a dal, mely négy sorában egy egész elbeszélést tartalmaz; (ha t. i. átgondoljuk a szerelmi viszonyt, a megcsalást, a lányka hosszas hervadását s ezen idő alatti állapotát és érzelmeit s végre bánat-okoza halálát) állításom másodikát pedig e sor igazolja:

„Addig feled, addig feled, csak feled“...

mintha csak ezt mondaná az ismétlések helyett: elhatározza magát, hogy nem gondolkodik többé a csalfa felől; érzelmének parancsolni akar s elhítheti magával, hogy csakugyan nem érzi már a szerelmet... de nem veszi észre, hogy a csalódás fájdalma, mit ó csak lelki tusának, a szerelem elleni küzdelemnek gondol — észrevétlenül morzsolja életerejét s lassankint, mint a kívülről épnek látszó szű-emészett fa, lehullatja levelét... s életre többé nem ébred.

Ugyancsak szerencsés, sokat mondó s mindezek fölött magyaros kifejezéseiért magasztalható az „Alku“ című dal is:

„Juhászlegény, szegény juhászlegény!
Tele pénzzel ez a kövér erszény:
Megveszem a szegénységet tőled“

Mennyi van ez utolsó sorban kifejezve! Én gaz-

daggá teszek, megszabadítlak nyomorú helyzetedtől, od'adom mindenemet s magamat teszem köldűssá, de (magyaros szokás szerint: adás-vevés után)

„Rádásul add a szeretődöt“

Az ajánlattal megkínált juhászlegény pedig oly választ ad, mi a magyar népszokást, adás-vevésnél előforduló sajtáságait, eredeti kifejezésmódját s érzelmet egyaránt a legjellemzőbben festi, mondván:

„Ha ez a pénz volna csak foglaló,
S még száz ennyi lenne borralaló,
S id'adnád a világot rádásnak:
Szeretődöt még sem adnám másnak!“

Meg kell még itt említenem „Megy a juhász a száron“ cz. néprománecot, mely úgy jellemképi tulajdonsága, mint találó kifejezései miatt is a magyar népköltészet egyik remekét képezi. Különösen utolsó két sora:

„Nagyot ütött botjával
A számar fejére“

nagyon jellemző és sokat mondó. Mintha talán ezt mondta volna ütésekor az a juhász: Eh, te voltál az oka, hogy elkéstem! Vagy: Minek élsz te is hát a világon, ha már kedvesem nincs, a kit legjobban szerettem! És így tovább, a népszokásra támaszkodva több ilyen félét érthetünk kifejezéséből.

(Folyt. köv.)

úrtól egy ajánlat, minthogy azonban ezen ajánlatból a rövidség és indokolás hiánya miatt a közgyűlés ajánlkozó szándékát tisztán ki nem tudta magyarázni, az árlejtésen elfogadott ajánlat tartott meg.

Végre fölemlítjük még K. J. tagtársunk azon igen helyes és tapasztalaton alapuló interpellációját, hogy van-e tudomása a hatóságnak arról, hogy Werschetz úr a szegényeknek ehetetlen kenyeret szolgáltat ki, s hogy daczára a kapitányi hivatal erélyes intézkedésének, a rozsz kenyér mégis bejut a szegények házába, hol azt feldarabolva az ablakon kell szarítgatni, hogy szét ne máljék.

A közgyűlés tudomásul vette ugyan a főkapitány úr választát, de egyszersmind szigorúan meghagyta a kapitányi hivatalnak, hogy éber szemmel őrködjék, és a szerződés bármely pontjának áthágását, vagy elmúlását azonnal és drákói szigorúsággal torolja meg, annál is inkább, mert úgy látszik, hogy szállító nem megbízható ember.

ÚJDONSÁGOK.

— **Gróf Szapáry István**, Pestvármegye főispánja, közelebb városunk főispánjává is kineveztetett. Az erről értesítő belügyminiszteri leirat a város törvényhatósági bizottságának f. hó 5-én tartott rendkívüli közgyűlésén olvastatott fel, mely egyhangúlag örvendetes tudomást vétetett, azon hozzáadással, hogy a törvényhatóság küldöttségileg fogja ő méltóságánál tisztelegni, sőt a főispáni szék melletti elfoglalására fölkérni. E küldöttség tagjaiul megválasztották Tóth István h. polgármester elnöke alatt Lestár Péter, ft. Bogyó Pál, Bagi László és id. Nagy Lajos. Örvendünk, hogy valahára e sürgős szükségletnek elég tétetett, s rég megüresedett főispáni székünket végre betöltve látjuk. De örvendünk különösen azon, hogy a választás oly férfiúra esett, kinek egyénisége már kineveztetése alkalmával is általános megnyugvást s közbizodalmat keltett maga iránt; s egyszersmind azon reményre jogosít, hogy kiváló tekintélye, erélye és gazdag tapasztalatánál fogva benne városi érdekeink s közügyeinknek hathatós támaszt és pártfogót nyertünk. Üdvözljük azért, mint már kinevezett főispánunkat a nemes gróft a legőszintebben, a legtisztább érzelmmel, s levele is ígérjük, hogy azon áldozatkészségért, melyvel közügyeink vezetésére vállalkozott, részünkről sem a méltó elismerés, sem a közérdekekben szükséges támogatás nem fog elmaradni. Hozza Isten őt melletti körünkbe, s legyen áldásos városunk érdekében kifejtendő működése és fáradozása!

— **Kossúth Lajosnak** az Athenaeum által kiadott iratai megjelenése alkalmával a miatt, mert az előfizetők túlságos szállítási költséggel rovatk meg, s mi úgy emlékeztünk, hogy az előfizetési felhívásban a mű bérmentes megküldése ígértetett, felszólaltunk a kiadó-társulat eljárása ellen. Felszólalásunkra az Athenaeum könyvkiadó hivatala f. hó 3-án kelt értesítésében, az előfizetési felhívás beküldése mellett, arra kér, hogy az előfizetési felhívás elolvasása után, valósággal, meg nem egyező azon állításunkat, hogy a munka bérmentes megküldése ígértetett, vonjuk vissza. A megküldött előfizetési felhívást elolvastuk, s bevalljuk, hogy emlékeztünk esalt, s a kiadó-társulat nem tett ígéretet Kossúth művének bérmentes megküldésére, minélfogva lapunk 18-ik számában e helyütt tett állításunkat ezennel készségesen visszavonjuk. Midőn azonban ezt tesszük, lehetetlen a méltatlankodás bizonyos nemét elfojtanunk azon eljárás felett, mely úgy ezen munka, valamint egyéb művek kiadása körül alkalmaztatik. Ugyanis, hogy el ne térjünk tárgyunktól, az Athenaeum előfizetést hirdett Kossúth irataira, melyre midőn a közönséget felhívta, csupán 12 frt arról beszélt, mely oly módon lesz fizetendő, hogy előlegül 3 frt s az egyes kötetek megjelenésekor utánvét mellett három ízben 3—3 frt fog kívántatni, s a felhívásban, — mely szórul-szóra ezeket is tartalmazza: „Az iratokra előfizetést hirdetünk azért, hogy — a begyűlendő előfizetések számához képest növekedvén szerző jutaléka, — Magyarországi közönsége mintegy maga állapithassa meg Kossúth tiszteletdíját, ki — saját szavai szerint — ez úttal mint munkás áll a magyar közönség előtt“, implicite benne van, hogy a könyvárások közbejövetele azért kerültetett, s azért fordultak egynesen a nagy közönséghez, hogy a könyvárásoknak juttatni szokott százalékok is szerző tiszteletdíját növeszteni megtakaríttassanak. S ime mi történik, egyesek, kik az előfizetési felhívás idézett szavait ez értelemben fogták fel, a feleszámban szétküldözött felhívásokra egyenként vagy többen összeállva aláírtak, a műhöz nem 12 frt lefizetése, hanem 13 frt 41 kr. lefizetése után jutnak, sőt azok, kik elég szerencsétlenek, hogy példányaik vastagabb papírba több ragaszszal pecsételtettek le, úgy, hogy a postán meghatározott súlynál többet nyomnak, vagy a fővárostól távolabb vidéken laknak, esetleg 14 frtnál is többet

kényszerülnek fizetni, míg ellenben azok, kik az előfizetési felhívást mellőzték, s egynesen könyvárásukhoz fordultak, némely könyvárásnál egyszerűen 4 frt lefizetése, másutt pedig 3 frt előleg és 3 frt utánvét mellett az első kötetet megkapták. Ez így van, ehhez nem kell kommentár, s ha figyelmeztetünk, hogy ezen eljárásból a kiadó-társulat realis hasznot is húz, mert neki 5 1/2 krba kerülő szállító-levelekért 6 krt számít fel, — nem hiszünk, hogy találkozzék valaki, ki a jóhiszemű előfizetők érdekében tett eme felszólalásunkat magáévá nem tenné. Első felszólalásunkat tehát más alapon ugyan, de indokoltan tartjuk és kérjük, hogy a dolgon valamiképp segíteni igyekezzenek, mert, mint ezt mult alkalommal is kifejeztük, ellenkező esetben, az Athenaeum felhívásait is, — melyeket pedig eddigelé mi is, mások is megkülönböztetünk a minden áron minél többet eladni igyekező egyes könyvkiadók némelyikének felhívásaitól, — körültekintőbben fogjuk fogadni.

— **Hangverseny.** Horváth Atilla a 17 éves világtalan zongoraművész f. hó 16-ikán a műkedvelők zenekarának szíves közreműködésével a Kaszinó nagy termében hangversenyt rendez. Ajánljuk ezen vak művészt a t. cz. közönség figyelmébe, mint kinek zenei tehetségéről úgy a fővárosi, mint vidéki lapjaink a legkitűnőbb elismeréssel nyilatkoztak s kiról a legutóbb Budapesten ápril 2-ikán tartott hangversenye alkalmával a fővárosi lapok bírálata kivonatban a következő: A 17 éves Horváth Atilla a szőszoros értelmében művész, ki nagy technicával, helyes művészi érzékkel és szellemes felfogással játszik; vaksága csak akkor tűnik fel, midőn a zongorához vezetik. Művészetét leginkább a Liszt-Mendelsohn-féle „Sz. Iván éji álom“-ban e nehéz műben mutatta be, melynek jeles előadása sok épszemű művész becsületére vált volna. A hangverseny bevégezte után gróf Zichy Géza a félkezű zongoraművész, Zapf Antal a budai zeneakadémia igazgatója, több művész és művésznő mentek üdvözölni az ifjú művészt, ki a fővárosbani első nyilvános fellépésével oly diadalt aratott. Műsorozatát jövő számunkban közöljük.

— **Az északamerikai Egyesült-Államok** belügyminisztériumának egy hivatalos jellegű közleménye tudatja, hogy a búzáat egy újabb nagy veszély fenyegeti. Ugyanis Észak-Amerikában egy igen kártékony búzaféreg, a poloskák családjához tartozó *Lygaeus leucopterus* — angolul Chirch Bug — lépett fel és rövid idő alatt roppant károkat okozott különösen az Erie tótól délre fekvő vidékek búzaföldjein. Az ottani hatóságok hivatalos számításai szerint az okozott kár iszonyú összegre: 1000 millió dollárnál magasabbra rúg. Igen jó lesz e veszedelmes rovar behurcolása ellen a kellő óvintézkedéseket idejekorán megtenni.

— **Gyászhir.** Kedden f. hó 4-én kisértük örök nyugalomra a 15 éves, szép tehetségű Bagó Juliskát, boldogemlékű Dömötör Antal ref. kántor úr unokáját, kinek a folytonos betegeskedés által elgyengült testében annyi erény és oly szép szellemi tehetség honolt, hogy kora elhunytá méltán megérdemli minden ismerőinek őszinte sajnálatát s szülei és rokonai iránti benső részvétét. Legyen csendes nyugalma. Kedves kötelességünknek ismerjük ez alkalommal megemlíteni, hogy a ref. egyház ifjú kántor működése rövid tartama alatt annyira kiképezte a vele működő halotti énekkart, mely az ő ideje előtt kiálthatlan nyikorgásával képes volt a nagyközönséget megszóktetni, hogy most a legkellemesebb harmonikus őszhangzással zengi el az énekeket. — Ugyancsak f. hó 4-én Kedden kisértük örök nyugalomra Gráy Károly köztisztviselőt részesült 72 évet élt polgártársunkat. Nyugodjék békével!

— **Hiteles helyről** azon értesülést vesszük, hogy Cs. T. I. polgártársunk, ki a főispáni intézménnyel megbarátkozni sehogys bir, a főispánhoz rögtön beigtatása után azon kérést fogja intézni, hogy ha már se az országgyűlés, se az átkos kaurmány, se a közgyűlés el nem törülhet a főispánságot, tessék neki magának lemondani. Megvagyunk mi főispán nélkül is!

— **A piaczkövezési munkálatok**, miként ezt egy hozzáértő pihent eszű úri ember kiszámította, — ha ugyanazon arányban halad ezentúl is mint idáig, aztán sem esznek, sem isznak, hanem éjjelnappal dolgoznak, télen is, nyáron is, 1893-ik évi február 29-ikére (abban az esztendőben nem lesz február 29-ike. A szedő.) lesz készen. No de ha akkor is jó lesz, kinek mi köze hozzá!

— **Hymen.** Dékány Rozikát, Dékány Imre útibiztos úr kedves lánykáját f. hó 6-án jegyezte el t. Dörre Henrich kataszteri mérnök úr. Állandó boldogságot és áldást kívánunk ezen önzetlen szerelemből keletkezett frigyre.

— **Az I. kerületi iskola** építésére az árlejtés f. hó másodikán szép számú résztvevők jelenlétében tartatott meg. Az ács- és kőműves munkát Lichtner D. és fia vállalta el, ki a 20,437 frt 58 kr. kikiáltási árból 10-2 perzentet vagyis 2084 frt 63 krt. engedett le. A vas munkák, gerenda stb. kiállítására Szabó László vállalkozott, ki a 3001 frt 50 kr.

kikiáltási árból 4 perzentet vagyis 120 frt 6 krt. engedett le. Az asztalos munkák teljesítésére Szűcs Imre vállalkozott, ki a 3542 frt 60 kr. kikiáltási árból 13-2 perzentet, vagyis 467 frt 62 krt engedett le. A lakatos munkák teljesítésére Pentl Antal vállalkozott oly megállapodással, hogy a kikiáltási 872 frt 80 krra még 6-6 perzent, azaz 57 frt 60 kr. fizetessék rá, mert a költségvetés kifizetése óta a vas ára 2 frttal emelkedett mázsánként. Az üveges munkát Prikkel Ferencz vállalta magára, ki a 296 frt kikiáltási árból 3-5 perzentet, azaz 10 frt 36 krt engedett le. A bádigos munkát Reiner Ignác vállalta magára, leengedvén az 586 frt 13 kr. kikiáltási árból 13 perzentet, vagyis 76 frt 19 krt, és így az egész épület a bútorzatot és kúton kívül kerül 26,025 frt 70 krba. A padok, asztalok, fogasok, dobogók, kályhák és kút szintén belekerülnek körülbelül 4000 frtba, s így az egész iskola és felszerelés benne lesz a közönségnek 30,000 frtjába. Ez szép összeg, de ha tekintetbe vesszük, hogy most a város nyomorult, egészségtelen, sötét és oly szűk helyekért fizet óriási bért, melyek alig képesek 25—30 növendéket befogadni, mégis ezen intézkedés lesz a hasznosabb és üdvösebb; mert ez az épület, ha helyes felügyelet alatt készítették a mellett, hogy a célnak teljesen megfelel, s az egész felső város rész gyermekeit befogadja, örök életig szép birtokát képezendi a városnak, és 1200 növendéknek kényelmes és egészséges tanulásihelyül szolgál.

— **A vitéz pusztázó hadnagy.** Május hó 1-jén délután 6 órakor jött az epreskerten kívüli vasúti őrházhoz L. pusztázó hadnagy széles nagy jó kedvében, s mivel a vasútmentén tilalmazott úton lovagolt, az őt által felszólítottatott, hogy a kocsitól lovagoljon, nem pedig a vasút szélén. Hősünk azonban fensőbbségének mámoros érzetében előbb a karikásostorral akarta elriasztani a lova elé állott őrt, de mivel ez nem használt, kirántotta hüvelyéből a fringiát s azt kásakeverő kanál módra forgatva akarta visszaszerezni megsértett tekintélyét, az őt azonban még ettől sem retirált. L. uram haragja még talán magasabb fokra is emelkedik, ha meg nem pillantja, hogy a város fogatán 4 úri ember közeledik, a kik előtt mégsem tartotta egészen tanácsosnak az őt szétapritását, s leeresztette a fringiát, s meghunyászkodva akkorát köszönt, hogy a lóról majd lebukott. Figyelmeztetjük hősünket, hogy ha még egyszer ilyen atakon kapjuk, nem az újságban, hanem a kapitányi hivatalnál tesszük meg jelentésünket, és azt a fringiát más oldalára köttetjük, a ki jobb célra fogja használni, mint a vasúti őt ijesztgetésére.

— **Keserű lakolás a restségért.** J. I. megyei hajdút f. hó 3-ikán a gazdasági gőzmalomba küldötte egyik megyei tisztviselő úr, hogy korpa után kérézősködjék. J. I. meg akarván gazdálkodni az irodába vezető lépcsőn való felmenést, a felhuzóra állt, s hiába kiabált rá, hogy ne menjen azon, eressze el a kötelet stb., ő csak rángatta a kötelet, és röpiült a művészet szárnyain, míg az emeleti felső kivágáshoz ért, itt elvesztve lélekjelenlétét, előre hajult, és a felhuzó úgy a gerendához szorította fejét, hogy még most is élethalál veszélyben forog. Szolgáljon e szomorú eset intésül azoknak, kik a gőzmalomba járnak, hogy vegyék figyelembe a tilalmat, mely a felhuzó mindenik oszlopán nagybetűkkel inti a közönséget, hogy a felhuzót ne merje használni, mert ez olyan készülék, mint a borotva, mely ügyes ember kezében annál jobb, minél élesebb, a gyermek kezében pedig épen akkor okozhat legkönnyebben halált. Ez is nagy kényelmet ad a vele bánni tudónak, de az értetlen embert megöli.

— **Az izr. Nőegylet** f. hó 23-ikán a városi műkertben tavaszi mulatságot rendez. Mint értesülünk, a rendezőség kellemes meglepetésekben részesítendi vendégeit, kik e mulatságot még a mult évből előnyösen ismerik.

— **A helybeli jogakadémia** igazgatósága szintén kapott meghívót a m. kir. tudományos egyetemnek 1880. május 13-ikán megtartandó jubiliáris ünnepére.

— **Halálozás.** Lapunk volt szerkesztőjét Beliczay Jónás urat a napokban súlyos és fájdalmas csapás érte, testvére, ugyanis Dr. Beliczay Imre orvostudor, f. hó 1-jén hosszas szenvedés után meghalt. Midőn azért volt szerkesztőnk és munkatársunk irányában a legbensőbb részvételnek kifejezést adni el nem mulaszthatjuk — azok kedvéért, kik a boldogultat nem ismerék, a gyászjelentést ide igtatjuk: Özvegy beliczi Beliczay Imréné szül. Zechmeister Rozina saját, gyermekei, menyé, vejei, unokái: Béla, Sarolta, Teréz, Róza, Jónás, Ilka; alsó-szopori Nagy Berta, kemeneshőgyési Nagy Mihály, Gerzso Károly, Levius Sándor, Petrik Gyula nevében jelenti fiának, illetőleg testvérüknek, sógoruknak és nagybátyjuknak beliczi Beliczay Imre, orvostudornak, a Budapest fővárosi Szt. Rókus-kórház segédorvosának, cs. k. katonai tartalékos segédorvosnak, 1880. évi május hó 1-én délutáni 1 1/2 órakor, életének 28-ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos ki-

H I R D E T É S E K.

multát. A boldogultnak hült tetemei f. évi május hó 3-ikán, délután 4 órakor az ágost. hitvallás szertartása szerint fognak a kerepesi-út melletti temetőben örök nyugalomra tétetni. Budapest, 1880. május hó 2-án. Béke hamvaira!

— **A pest-zimonyi vaspálya kiépítése tárgyában** a minisztérium még a jelen országgyűlési ülés-
szak alatt törvényjavaslatot szándékozik benyújtani. Miután e pálya kiépítésénél Kecskemét eshetleges érdekeinek biztosítására vonatkozó intézkedések tervezésére egy bizottság ki lett küldve — felhívjuk rá a figyelmet, hogy itt az idő, hogy e bizottság működését megkezdje.

— **Unicum.** Egyik pusztai iskola látogatási könyvében ez olvasható: „1874-ik év április hó 22-én alolítottak jelenlétünkben a vizsga megtartott jó eredményel a tanító úr működésében meglegedve kihallgatok P. Gy., B. L.“ A nevelésügy érdekében kérjük a tisztelt iskolaszéki tag urakat, ne irjanak ilyen botrányos jelentéseket, mert az az irni, olvasni tanuló gyermek még eltalálja sajátítani irmodorukat, s majd a szegény tanítót korholják miattok.

— **A rendőrség figyelmébe** ajánljuk a negyedik tizedben Sárkány-útczában levő úgynevezett polgári korcsmát, — melyben részegeskedő duhajok ünnepek és vasárnap délután 1—2 óráig fogva késő éjjelig, legtöbbször kora reggelig olyan ordítást visznek véghez, mely sem a helyiségnek, sem a benne mulatóknak, sem az azt elnéző rendőrségnek tisztességet nem ad. Az egészben legkülönösebb az, hogy a szomszédokban lakik egy törvényhatósági bizottsági tag, egypár házzal odább egy rendőr, s ugyanezen útcza sarkán egy rendőri tisztviselő.

— **A pásztor fiú,** kinek kora reggeli dudálása ellen a városiasság, a rend és polgártársaink nyugalma érdekében ismételve felszóllaltunk — tiszteletét küldi mindazoknak, kik kellemetlenül érzik magukat, ha ő belefúj abba az átkozott tülökbe — de nem tehet róla, — majd elmarad ez is, ha eljön az ideje, — addig pedig tessék türelemmel lenni, mert ő csak azért is fújja!

— **Kossuth iratainak** Mehner Vilmos kiadásában megjelent II-ik füzetek beküldetett. Ára 35 kr. — Kapható Scheiber József itteni könyvkereskedésében.

— **A körösi-kapubeli szemétdombot** és feneketlen utat a mult hét elején rendbehozni megkezdették, s van rá kilátás, hogy az ünnepekre a sétáló közönség nem fog már megbotránkozni s a Nagy Körös felé utazók a város alatt mindjárt nem fognak elakadni. Úgy legyen!

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1880. május 7-én.

Tisztabúza métermázsánként	11.60	któl	12.—	krig.
Kétszerbúza	9.40	"	9.80	"
Rozs	8.10	"	8.80	"
Árpa	7.—	"	7.50	"
Zab	6.70	"	7.—	"
Tengeri	7.—	"	7.50	"
Köles	7.50	"	8.—	"

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár április havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás márcz. 31-én	29,511	frt.	70	kr.
Betételek után	70,553	"	07	"
Különféle díjak után	206	"	72	"
„ kamatok után	9,244	"	04	"
Kölesön visszafizetések:				
Váltók után	156,573	"	—	"
Előleg kézi zálog	6,880	"	—	"
Ingatlan	2,030	"	—	"
Egyletiház-jövedelem után	856	"	12	"
Elhelyezett pénz	15,000	"	—	"
Köhn-féle ház házbér	407	"	50	"
	291,262	frt.	15	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	75,174	frt.	60	kr.
Kifizetett folyó kamat	486	"	07	"
Kölesönök:				
Váltókra	167,454	"	78	"
Magánváltó kézi zálog	5,600	"	—	"
Ingatlanra jelzálog	22,300	"	—	"
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	890	"	—	"
Üzleti költség	174	"	56	"
Osztalék	822	"	50	"
3% államilleték a mult havi folyó kamat után	14	"	12	"
Kisbirtokosok földhitelintézete.	1,000	"	—	"
Pénzhelyezés	4,000	"	—	"
Pénztárállás április 30-án	13,345	"	52	"
Markovics,	291,262	frt.	15	kr.

RADOCSAY és BÁNYAY

nagybani természetes ásványvíz és forrástermék kereskedők

(legidősb kereskedés ezen nemből egész Magyarhonban)

létesített 1842-ik évben,

Budapesten, Koronaherczeg (úri-útcza 11. sz.)

ajánlják a most beérkezett és mindég friss töltésben kapható mindennemű természetes ásványvizet. Hogy igen tisztelt vevőinknek, valamint minőség úgy valódi forrásoktól kapott vizekre vonatkozólag minden biztosságot nyújthassunk, alávetettük magunkat a fővárosi főorvosnak könyveinket, eredeti számláinkat, szállítóleveleinket bármikor előmutatni, úgyszintén ásványvíz-helyiségünket kívánságára vizsgálat végett felnyitni. 49 (5—3)

Vidéki megrendelések úgy postán, hajón vagy vasúton, pontosan és leggyorsabban eszközöltetnek.

Főtörzsorvos dr. Schmidt

FÜL-OLAJ

megjavítva Dr. Deutsch M. által.

minden süketiséget meggyógyít, ha nem veleszületett baj, azonnal megszünteti a rehez hallást és a fülzúgást.

Bizonysítvány: Ezer és ezerszeres köszönetet mondok a küldött fül-olajért, melynek többszöri használata után Isten segítségével teljesen elvesztett hallásomat ismét visszanyertem. Oly süket voltam, hogy a templom harangjait sem hallottam dacára annak, hogy lakásom az egyház mögött van, holott most már zsebóráim ketegéseit is hallom, mintha süket se lettem volna. Ezer szívvelyes üdvözléteim kapeszában maradtam tek. uraságot

Steiner Dávid, okl. főtanító Babócsa.
2 frt. 40 kr. postai utalvány melletti beküldése után a fül-olaj bérmentesen küldetik a használati utasítással együtt a központi főraktárból

Graetz Gyula.

(15—14)

Bécs, II. Praterstrasse 49.

MAJDNEM INGYEN!

A legközelebb eső alá került nagy britania-ezüst-gyártól átvett tárgyakból olyan 42 kiválasztott darabot adhatunk 6 frt 75 krért, tehát úgyszólván ingyen, a mely a valódi értéknek csak egynegyed arát teszi ki; — ugyanis: 20 (12—8)

- 6 drb. kitűnő jó asztali kést, britania-ezüst nyelben, valódi angol-aczél pengével.
- 6 „ legfinomabb villát britania-ezüstből, egy darabból.
- 6 „ nehez britania-ezüst evőkanalat.
- 6 „ legjobb minőségű kávé-kanalat, britania-ezüstből.
- 1 „ masszív britania-ezüst tejmerő-kanalat.
- 1 „ nehez britania-ezüst levesmerő-kanalat.
- 6 „ britania-ezüst késtartót.
- 6 „ angol Victoria-tálcát, legfinomabb ciselozással.
- 2 „ meglepően szép britania-ezüst asztali gyertyatartót.
- 1 „ brit.-ezüsből szalon-asztali-csengetyüt.
- 1 „ britania-ezüst thea-szűrőt, füllel vagy fogóval.

42 drb. Mindezen 42 drb. tárgy a legfinomabb britania-ezüstből van készítve, mely az egész világon az egyedüli fémöntvény, mely örökké fehér marad és 30 évi használat után sem különböztethető meg a valódi ezüsttől, a miről különben kezességet is vállalunk.

Czim és az Osztrák-Magyar-monarchia tartományaira egyedüli megrendelési forrás:

Az első angol britania-ezüst-gyár főraktára:
Blau & Kann, Bécs, I. Erzsébet-út, 6. sz.

A megrendelések utánvétellel, vagy az ár előleges beküldése mellett foganatosíthatnak. Postai költség a bírdalom bármely részébe 35 krajczárba jó.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint mint nyerges és kárpitos iparos több éven keresztül külföldön szerzett szakismeret s tapasztalataim után itt Kecskeméten véglegesen megtelepedtem.

Minélfogva mindennemű nyerges- és kárpitos-munkáknak jutányos áronni gyors s pontos készítésénél, nemkülönb. mindenemű faszínek mázolása általi izlésteljes utánzásánál magamat a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom,

Kecskemét, 1880. április hó.

Késmarszky Károly,

nyerges és kárpitos.

50 (3—2)

Lak.: özv. Gáspár Lajosné úrnő 2-ik tizedbeni házában.

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1880.

Orvosi bizonylat.

Dr. POPP J. G. úrnak,

cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. ker., Bognergasse Nr. 2.

Több mint 3000 munkás orvosa

az ön valódi

ANATHERIN-SZÁJVIZÉT

rendeltem mindig a foghús lazasága, a fogak megingósodása, a szájbüznél, s a száj nyákhártyájának scorbutus betegségi tüneteinél s azzal folyton a legdicséretre méltóbb eredményeket értem el.

Már 10 év óta használok az ön Anatherin szájjvizét s annak hasznos voltát nem győzöm eléggé magasztalni, s az ön szájjvizét mindenkinek mint a legjobb szert ajánlom.

Florisdorf Bécs mellett, 1878. május 17.

Dr. Wolf, orvostudor és sebész,

a bécsi orvostudori egyetem tagja, a kizárólag szabadalmazott Ferdinand császár északi pálya gyári és vasúti orvosa.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Scheffcsik M. és Tarkay C. r., Czegléden Persay A., Félégyházán Hoffer A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabadszálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban. 46

Eladó sertés.

260 darab kis-jenői faj 3/4-ed éves felében herélt kocca, felében ártány sertés Temes-Petrovotzellon, — utolsó posta és vasúti állomás Rékas (o. á. v.) — szabad kézből eladó.

Ártekezhetni Temes-Petrovotzellon a tulajdonossal. 52 (3—2)

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint folyó évi április hó elsején

mű- és építő-lakatos üzletemet

özv. Kecskeméti-féle házban (volt Haltér) megnyitottam, s egyúttal bátor vagyok magam minden e szakmába vágó munkák elkészítésére ajánlani, nevezetesen: minden nemű újabb épület-szerkezetek, takaréktűzhelyek, fűtő- és üstkályhák, s minden alakú vasrácozatok és kapuk úgy egyszerű mint művészi kivitelre a legkövetelőbb igényeknek megfelelőleg; nemkülönb. új kúta felszerelésére a legújabb minták szerint.

Továbbá minden vas-munkákba vágó javításokat, úgy mint: gazdasági- és varró-gépek, metsző- és nyelő-ollókat lehető leggyorsabban és legolcsóbb áron készítek.

Főtörékvésem oda leend irányozva, hogy a t. cz. közönség becses bizalmát szolid és izléses munkám által kiérdemeljem, a miért is szíves figyelmébe ajánlva magam, maradok Kecskeméten, 1880. április hó 1.

tisztelettel

Pentl Antal,

48 (3—2)

mű- és építő-lakatos.

Meghívás.

A kecskeméti „József-Gözmalom“ 1880-ik évi május hó 23-án d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére

a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgatósi jelentés a lefolyt üzletéről.
 - 2) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-mérleg és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 - 3) A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 - 4) Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság felmentése.
 - 5) A felügyelő-bizottság tagjainak újbóli megválasztatása.
 - 6) Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. § értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 - 7) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.
- Egyidejűleg értesítettek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.

Kecskemét, 1880. május 6.

55 (2—1)

Az igazgatóság.

Haszonbérbeadás.

Méltóságos Hertzeg Sándor legfőbb ítélőszéki bíró úr tulajdonához tartozó pusztamonostori, 152 hold 1590 négyszeg öl területű, néh. Ferentz Gergely-féle, a járásra dülő, s a szükséges tanyaépületekkel ellátott földbirtoka a folyó 1880. évi Sz.-Mihály naptól kezdve több évre haszonbérbe kiadó. — Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző, vagy maga a tulajdonos Budapesten (Magyar-útcza 27. sz. I. emelet.)

Dömötör Sándor,

56 (3—3)

kir. közjegyző.